

**FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI**

GODINA IX. broj 456 18. listopada 2020.

29. NEDJELJA KROZ GODINU (A)

PODAJTE CARU CAREVO, A BOGU BOŽJE.

U ono vrijeme: Odoše farizeji i održaše vijeće kako da Isusa uhvate u riječi. Pošalju k njemu svoje učenike s herodovcima da ga upitaju: »Učitelju! Znamo da si istinit te po istini putu Božjem učiš i ne mariš tko je tko jer nisi pristran. Reci nam, dakle, što ti se čini: je li dopušteno dati porez caru ili nije?«

Znajući njihovu opakost, reče Isus: »Zašto me iskušavate, licemjeri? Pokažite mi porezni novac!« Pružiše mu denar. On ih upita: »Čija je ovo slika i natpis?« Odgovore: »Carev.« Kaže im: »Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje.«

Mt 22, 15-21

ČIJA SMO MI SLIKA ILI NATPIS?

Isuse, u krštenju utisnut je u svakoga od nas neizbrisivi biljeg pripadnosti tebi. To je pečat ljubavi, pečat Duha Svetoga. Po krštenju si skinuo s nas teret staroga grijeha kojim je narušena Božja slika na čovjeku. Čovjek je stvoren na sliku i priliku Božju, ali je ta slika potamnijela grijehom. Krštenjem nas oslobađaš toga grijeha i time vraćaš dostojanstvo djece Božje. Na sebi opet imamo odsjaj tvoje ljepote. Po krštenju, Gospodine Isuse, dopuštaš da ti budemo slični, budući da smo u tebi sinovi i kćeri istoga Oca, duboko s tobom u duhovnom srodstvu po toj ljubavi i pripadnosti. I po tome onda nosimo na sebi odsjaj tvoje ljepote. Kad bi to mogli barem svi ljudi ovoga svijeta primijetiti, vidjeti! Kad bi to mogla biti privlačna snaga za sve ljude da se tebi približe.

Po toj slici ti ćeš me, Gospodine, prepoznati. Ja sam tvoj, ja pripadam tebi, ne ćeš me se odreći. Tvoja sam svojina. Pečat tvoje ljubavi je na meni i zauvijek pripadam tebi kao svome Otkupitelju. Hvala ti za taj dar krštenja, za taj dar novog života po kome imam sigurnost tvoje ljubavi. Hvala ti, Isuse,

što si me na taj način dozvao u život, u novi, tvoj božanski život. Pomozi mi, Isuse, da tvoju sliku dostojno nosim i čisto je odražavam. Pomozi mi, Isuse, da ta slika bude vjerna ikona, vjerni odsjaj tvoje slave, tvoje ljubavi, tvojeg predanja Ocu. Pomozi mi, Isuse, da se taj biljeg u meni učvrsti i da bude garancija vječnog zajedništva s tobom.

Ne dopusti da ono što pripada samo tebi, što je tvoje, pripadne drugome. Ja sam tvoj, tebi pripadam i zato se i danas potpuno tebi predajem. Tebi povjeravam svoj život, tebi dajem svoje sposobnosti, u tvoju službu stavljam čitavo svoje biće. Jer - bez tebe mi nema života. Ti si moj život i u tebi i po tebi ja živim. Ne dopusti, Isuse, da na taj jedinstven način pripadnem bilo kome drugom, kad si me ti na svoju sliku stvorio i obnovio. Tvoj sam! Bogu Božje!

Dok se ujutro umivam, dok se križam blagoslovljenom vodom, dok spominjem imena Presvetoga Trojstva, dok molim: daj, Gospodine, da se sjetim da je na meni tvoja slika i natpis. Dok hodam ovim svijetom daj da se osjetim da pripadam tvome kraljevstvu; dok živim u ritmu ljudi ovoga svijeta neka se osjeti da je moje blago na nebesima; dok plaćam poreze i takse, dok uplaćujem članarinu i osiguranja: daj, Gospodine, da se sjetim da pripadam prvenstveno tebi i da sam u svakom trenutku tvoj. Neka to vide, Gospodine, i ljudi oko mene tako da se odsjaj tvoje slave sve više i više odražava na ovome svijetu.

fra Zvezdan

SV. IVAN KAPISTRANSKI

Sveti Ivan Kapistran je rođen 24. lipnja 1386. god. u talijanskom mjestu Capastranu, u središnjoj regiji Abruzzo, a u Perugi je studirao rimsko i crkveno pravo, gdje ga je tadašnji napuljski kralj postavio za sudca i upravitelja grada. U to vrijeme nije baš odviše mario za Boga i vjeru, o čemu svjedoči i činjenica kako je, da bi se domogao bogatstva, časti i vlasti, oženio kćer najbogatijeg čovjeka u Perugi.

Ulazi u samostan nedaleko od Perugie, a nakon novicijata odlazi na studij teologije u blizini Firence i ondje susreće svetog Bernardina Sijenskog, koji mu postaje učitelj i koji će na njega ostaviti iznimno snažan dojam. Poglavari su ga postavili za propovjednika, a kako se u tom području

pokazao iznimno gorljiv i vrstan, uskoro je naviještajući Božju riječ i riječima se boreći za pravovjernost, obilazio mnoge gradove i mnoga sela diljem Italije i srednje Europe. Poradi takve izvrsnosti usko je surađivao i s papama onoga vremena. Pripisuju mu se mnoga ozdravljenja i obraćenja krivovjeraca, a veliki je utjecaj imao i na duhovnu obnovu franjevačkog reda.

Odlazi tako jedno vrijeme u Češku, potom u Budim, a onda i u Beograd, gdje je uz Janka Hunjadija, duhovno bodreći kršćansku vojsku, sudjelovao u obrani grada od Turaka u čuvenoj bitci koja se odigrala 22. srpnja 1456. god., kada je kršćanska vojska postigla veličanstvenu pobjedu nad osmanlijskim osvajačima. U znak za zahvalu nad postignutom pobjedom, koja je, povijesno gledano, odgodila pad Srijema i Slavonije za oko sedamdeset godina, papa Kalist III. proglasio je 1457. god. blagdan Preobraženja Gospodinova, i odredio da se on slavi na dan 6. kolovoza, kada je vijest o pobjedi stigla do Rima.

Iako je današnjem prosječnom vjerniku možda nedovoljno razumljivo da bi jedan poluvojnik kakav je bio Ivan Kapistran uopće mogao postati svecem, valja svakako imati u vidu da on nipošto nije bio osvajač, nego onaj koji je branio svoju katoličku vjeru i kršćanske zemlje od brutalnih nasrtaja Osmanlija, onih koji nisu prezali baš ni od čega u svom naumu da zatru Evandjelje i Istinu za koju je sam Krist dao svoj život.

BOG POZIVA SVE LJUDE

Bog i njegova dobrota otvoreni su svim ljudima. Bog je otvoren čovjeku u kojem prebiva. U svakom čovjeku. Boga se ne može privatizirati niti za samoga sebe niti za određenu Crkvu, niti za određeni narod. Bog je Bog svih ljudi. U čovjeku drijema naklonost da sve privatizira. Trajno polazi od samoga sebe. Nikako da iziđe iz sebe i da se otvori drugome. Tako je čovjek u napasti da i Boga privatizira. Dok god privatiziramo Boga kao moga, tvoga... daleko smo od istinskog Boga. Bog je univerzalan. Sa svakim se on može identificirati i od svakoga je različit. On je imanentan (u svemu) i transcendentan (različit od svega). Mi ljudi smo 'kapi' u Božjem oceanu života. Tek kad smo cjelina (univerzum) tek tada doživljavamo osmišljenost svoje egzistencije, svoje zajedništvo i bratstvo. Samim time što je čovjek ljudsko biće, pozvan je da postane istinski čovjek, slika Božja.

Pa čak i u prirodnim religijama uočavamo svijest poziva prema potpunom ostvarenju, potpunoj sreći. A u Starom zavjetu, čak i Objava (iskustvo Transcendencije) poziva ljude na puninu, sreću i ostvarenje. Nažalost, kao što su se Izraelci navikli na poziv i više ga nisu slušali, tako se događa i kršćanima.

Mi smo se 'navikli' na Isusa pa više ne vodimo brigu o njegovu pozivu i njegovoj ljubavi. Na kojoj razini i prema kojem cilju mi usklađujemo svoj život? Da li nam je cilj ispod ljudskog dostojanstva ili je uzvišeniji od 'prirode'? Odgovorimo na Božji poziv, ako vjerujemo Bogu, odgovorimo svojim povjerenjem i pouzdanjem.

Marijan Jurčević, OP

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 19. listopada

Ivan B., Pavao od Križa, Petar Al.

UTORAK, 20. listopada

Kornelije, Andrija, Adelina, Vendelin

SRIJEDA, 21. listopada

Uršula, Kajo, Hilarion

ČETVRTAK, 22. listopada

Ivan Pavao II., Marko Jeruzalemski, Filip

PETAK, 23. listopada

Ivan Kapistranski, Teodoret, Severin

SUBOTA, 24. listopada

Antun Maria Claret, Proklo Carigradski

NEDJELJA, 25. listopada

30. KROZ GODINU

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati. Radnim danom u 18 sati.

Ponedjeljkom **nema** svete mise.